

Uczelnia Łazarskiego
Wydział Prawa i Administracji

Andrzej Czerniak

Streszczenie rozprawy doktorskiej pt.: „*Institucje prawne służące agregowaniu zamówień w polskim systemie prawa zamówień publicznych*” przygotowanej pod kierunkiem prof. nadzw. dr. hab. Przemysława Szustakiewicza,

Celem rozprawy doktorskiej jest analiza instytucji prawnych, służących zamawiającym do agregowania zamówień publicznych w Polsce z uwzględnieniem faktu, że po pierwsze, w wyniku nowelizacji z 22 czerwca 2016 r. ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych dokonano fundamentalnych zmian w tym zakresie, a po drugie, że krajowe ustawodawstwo musi być w tej materii zgodne z prawem Unii Europejskiej. Wynikiem pracy jest zweryfikowanie i potwierdzenie tez badawczych postawionych w rozprawie doktorskiej.

Praca zawiera dwie podstawowe tezy. Pierwsza teza obejmuje udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy wprowadzona w prawie Unii Europejskiej w 2014 r. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych (nowa dyrektywa klasyczna), dotycząca w szczególności agregowania zamówień publicznych została, na mocy nowelizacji ustawą z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw, w prawidłowy sposób transponowana w tym zakresie do ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (ustawa Pzp). Druga teza obejmuje udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy wprowadzone do ustawy Pzp, we wskazanym powyżej zakresie przepisy, ułatwiają, czy też utrudniają dostęp do rynku zamówień publicznych dla wykonawców należących do grupy mikro, małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), w stosunku do poprzednio obowiązujących, w polskim systemie prawa zamówień publicznych, uregulowań.

W pracy doktorskiej zastosowano trzy metody badawcze: formalno - dogmatyczną, prawno – porównawczą oraz historyczno - porównawczą.

Jeżeli chodzi o zakres badań przy zastosowaniu metody formalno – dogmatycznej, to praca zawiera opis oraz analizę prawną poszczególnych instrumentów prawnych służących agregowaniu zamówień, istniejących w polskim systemie zamówień publicznych. Badaniu poddano w szczególności umowę ramową, dynamiczny system zakupów, centralnego zamawiającego, wspólne udzielanie zamówień.

W przypadku metody prawno - porównawczej wspomniane instytucje prawne obowiązujące w ustawie Pzp zostały porównane z tożsamymi instrumentami agregowania zamówień, istniejącymi obecnie na gruncie nowej dyrektywy klasycznej.

Zakres badań przeprowadzonych metodą historyczno – porównawczą, obejmuje porównanie technik agregowania zamówień, istniejących w polskim oraz unijnym prawie zamówień publicznych w chwili obecnej oraz przed wejściem w życie zmian w 2014 r. (w odniesieniu do nowej dyrektywy klasycznej) oraz przed nowelizacją ustawy Pzp z 22 czerwca 2016 r. (w odniesieniu do przepisów krajowych), ze szczególnym uwzględnieniem okresu od 2004 r.

Praca zawiera wstęp, zakończenie oraz została podzielona na sześć rozdziałów. Rozdział I zawiera omówienie podstawowych przyczyn agregowania zamówień publicznych, jak również wskazuje cele jakie zamierzają osiągnąć zamawiający, którzy decydują się stosować omawiane instrumenty prawne. Rozdział ten wskazuje ogólnie także na występowanie różnic w zakresie stosowania poszczególnych metod agregowania na przestrzeni lat w Unii Europejskiej oraz w zakresie korzystania z metod agregowania w niektórych państwach członkowskich UE. Dodatkowo, omówiono jedną z podstawowych zasad prawa zamówień publicznych – zasadę zachowania uczciwej konkurencji w kontekście ewentualnego jej naruszania związanego z nieprawidłowym stosowaniem metod agregacji zamówienia. Oprócz powyżej wskazanych zagadnień, dokonano także krótkiej charakterystyki podmiotów należących do grupy MŚP z zaznaczeniem różnic, które występują w poszczególnych państwach członkowskich UE. Opisano również kilka podstawowych czynników, które zwłaszcza w kontekście agregowania zamówień, mogą ułatwiać bądź utrudniać dostęp do rynku zamówień publicznych dla MŚP.

Rozdziały II-V zawierają omówienie poszczególnych instytucji prawnych, służących agregowaniu zamówień. Problematyka ta została opisana w odniesieniu do przepisów, które obowiązywały w prawie krajowym przed wejściem w życie nowelizacji ustawy Pzp z dnia 22 czerwca 2016 r. oraz, które istniały w prawie unijnym na mocy poprzednio obowiązujących dyrektyw, w tym zwłaszcza uchylonej dyrektywy klasycznej z 2004 r.

Rozdział II opisuje umowę ramową, natomiast Rozdział III zawiera omówienie dynamicznego systemu zakupów. Wspomniana części pracy jest zatem poświęcona agregowaniu zamówień w znaczeniu przedmiotowym. Rozdział IV dotyczy instytucji centralnego zamawiającego. Z kolei Rozdział V zawiera opis możliwości wspólnego przeprowadzania i udzielania zamówień publicznych. Z uwagi na fakt, że zamówienia transgraniczne są możliwe do przeprowadzenia zarówno, poprzez wykorzystanie w ramach tego zamówienia instytucji centralnego zamawiającego, jak i przy skorzystaniu z możliwości wspólnego udzielania zamówień, stąd też zagadnienia te zostały omówione w poszczególnych rozdziałach, w zależności od konkretnego sposobu przeprowadzenia danego postępowania.

Ostatni, Rozdział VI dotyczy natomiast instytucji prawnych, których stosowanie powinno przeciwdziałać nadmiernej, a przez to nieprawidłowej agregacji zamówień. Omówiono trzy podstawowe instrumenty prawne, służące wspomnianym powyżej celom: podział zamówienia na części, ustawowe ograniczenie dotyczące okresu trwania umów oraz zakaz łączenia zamówień publicznych.

W zakończeniu pracy dokonano końcowej analizy tematu w kontekście podjętych tez badawczych.